

«Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών»

Ορθοδοξία / Θεία Λατρεία

(†) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας

Τα Χριστούγεννα μαζί με τους ποιμένες της Βηθλεέμ και τους σοφούς μάγους της Ανατολής σπεύδουμε στο Ιερό Σπήλαιο να προσκυνήσουμε τον «τεχθέντα Βασιλέα». Μένουμε έκθαμβοι από την άκρα ταπείνωση του Ιησού, να καταδεχτεί να ανακλιθεί στη φάτνη των ζώων! Όμως η φτώχεια του Σπηλαίου δεν σβήνει από τη σκέψη μας το γεγονός ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι, εκτός άλλων, και ο «Βασιλεύς των Βασιλευόντων» και ο αιώνιος ένδοξος Αρχιερεύς, όπως μας αποκαλύπτει ο απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους Επιστολή του: «Ο Χριστός δεν τίμησε ο ίδιος τον εαυτόν του με το αξίωμά του, αλλά του το έδωσε εκείνος» ο Πατέρας Του (5:5)...»Ετσι ανακηρύχθηκε από το Θεό Αρχιερέας» (5:9-10).

Το ακούμε αυτό και στη θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων, όταν κατά την Είσοδον του Ιερού Ευαγγελίου ψάλλουμε τον Εισοδικόν ύμνον: «Ἐκ γαστρὸς πρό ἔωσφόρου ἐγέννησά σε...σύ ἱερεύς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ»(Ψαλμ.109 [110], 3-4). Ἐκτοτε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, μαζί με το βασιλικόν αξίωμα κατέχει (βλ. Ιωάν. 18:37) και το Προφητικόν, ασκεί και το Αρχιερατικόν

αξίωμα· γι' αυτό σε κάποιες εικόνες εμφανίζεται με αρχιερατικά άμφια. Έτσι ο ύψιστος Αρχιερέας, καταργεί την ιερωσύνη των διαδόχων του Ααρών και εγκαινιάζει τη νέα ιερωσύνη (βλ. Εβρ. 8:7 κ.ε.)

Ως αιώνιος ύψιστος Αρχιερέας ο Ιησούς, σώζει για πάντα όσους μέσω Αυτού πλησιάζουν το Θεό» (Εβρ. 7:25). Ο απόστολος Παύλος μας αποκαλύπτει κάτι ακόμη υπέροχο: «Ο Ιησούς ανέβηκε πάνω από τα επουράνια (Εβρ. 7:26) και κάθεται στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Θεού Πατέρα. «Ως Αρχιερέας, μια για πάντα πρόσφερε θυσία τον ίδιον τον εαυτόν Του.» (Εβρ.7:27). υπηρετεί στα Άγια των Αγίων και στην ουράνια αληθινή Σκηνή του Μαρτυρίου, την οποία δεν έστησε άνθρωπος, αλλά ο Θεός. Αυτής της επουράνιας λατρείας απεικόνιση είναι η λατρεία που προσφέρουν στη γη οι ιερείς (Εβρ. 8:5).

Ο Ιησούς, καθώς παρέδιδε το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας στους Μαθητές Του, κατά τον Μυστικόν Δείπνον, τους έδινε εντολή αυτό να κάνουν και οι ίδιοι και οι διάδοχοι τους, οι Επίσκοποι. Από την Ιερά Παράδοση δε της Εκκλησίας γνωρίζουμε, ότι ο ίδιος ο Κύριος κατέστησε τον Ιάκωβον (γνωστόν ως Αδελφόθεον) πρώτον Επίσκοπον των Ιεροσολύμων. Είναι εντυπωσιακόν το ότι ο Αδελφόθεος Ιάκωβος, παρ' ότι δεν ανήκε στους Δώδεκα Αποστόλους, απολάμβανε τον σεβασμόν όλων. Επιστολή δε, του Αδελφοθέου Ιακώβου έχει συμπεριληφθεί στην Καινή Διαθήκη. Επίσης η πρώτη και αρχαιότερη θεία Λειτουργία που καθιερώθηκε να τελείται στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων φέρει το όνομα του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, του οποίου την μνήμη η Εκκλησία εορτάζει την

Κυριακήν μετά την Χριστού Γέννησιν.

Έτσι λοιπόν, το έργο των Αγίων Αποστόλων συνέχισαν και συνεχίζουν μέχρι σήμερα οι διάδοχοί τους Επίσκοποι, συνεπικουρούμενοι από ανάλογο αριθμό Πρεσβυτέρων - Ιερέων και Διακόνων. Τα καθήκοντά τους έχουν καθορισθεί με αποφάσεις Οικουμενικών Συνόδων, ώστε τα πάντα να γίνονται με τάξη. Ο Άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας γράφει: «Θεωρείται έγκυρη [βεβαία], μόνον η θεία Ευχαριστία που γίνεται από τον Επίσκοπο της Τοπικής Εκκλησίας, ή από όποιον του έχει αναθέσει ο Επίσκοπος» (ΒΕΠ. Αποστολικής Διακονίας Αθήνα 1955, 2, 281).

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας ο Επίσκοπος είναι ο «προκαθήμενος εις τόπον Χριστού» και οι Πρεσβύτεροι «εις τόπον συνεδρίου τῶν Αποστόλων» γράφει ο Άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας. Η θεία Λειτουργία είναι ο ίδιος ο Μυστικός Δείπνος, στον οποίο τώρα μαζί με τον Χριστό και τους Δώδεκα (τον Επίσκοπο και τους Πρεσβυτέρους) είναι όλοι οι πιστοί. Ένας ένας οι πιστοί συγκεντρώνεστε- λέγει ο Άγιος Ιγνάτιος- με μιά πίστη στο όνομα του Ιησού Χριστού και υπακούετε στον Επίσκοπο και τους Πρεσβυτέρους- ιερείς με το νού σας απερίσπαστο και κοινωνάτε από τον έναν Άρτον. (Β 2:268). Οι πιστοί είναι μία ενότητα με τον Επίσκοπο, όπως ο Χριστός με την Εκκλησία (βλ. Β 2: 265). Και ο Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος προσθέτει: «Ο Επίσκοπος κατεβάζει σε μας τις ουράνιες ευλογίες και ανεβάζει τις ικεσίες μας στο Θεό» (PG 56: 131)

Οι πιστοί, ιδιαίτερα κατά την ώρα της θείας Λειτουργίας, νιώθουν τους κινδύνους που συναντούν στην διακονία τους οι λειτουργοί - Επίσκοποι, Ιερείς, Διάκονοι - και παρακαλούν τον Θεό γι αυτούς.

Ο Διάκονος προτρέπει: «Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (όνομα), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, (ήτοι των ιερέων), της εν Χριστῷ διακονίας (δηλαδή των Διακόνων), παντός του Κλήρου (δηλαδή όλων των κατωτέρω Κληρικών που προσφέρουν την διακονία τους στο ναό) και του λαοῦ, του Κυρίου δεηθῶμεν». Το εκκλησίασμα ανταποκρίνεται στην προτροπή του Διακόνου με ένα θερμό **«Κύριε ἐλέησον»**. Δηλαδή, **Κύριε, ἐλέησε τον πατέρα Επίσκοπό μας, τους ιερείς μας, τους Διακόνους Σου και όλους μας.**

Η προσευχή αυτή της Εκκλησίας υπέρ των πνευματικών ποιμένων της έχει τεράστια δύναμη. Ας θυμηθούμε το αποτέλεσμα που είχε η προσευχή των πιστών των Ιεροσολύμων για τη σωτηρία του αποστόλου Πέτρου, που τον είχε φυλακίσει ο βασιλιάς Ηρώδης με σκοπό να τον φονεύσει. Τέσσερις ομάδες από τέσσερις στρατιώτες φύλαγαν διαδοχικά τον Πέτρο στη φυλακή. Ήταν δεμένος με δύο αλυσίδες. Και ξαφνικά Άγγελος Κυρίου τον ελευθερώνει από τα δεσμά του, ανοίγει όλες τις πόρτες χωρίς κανείς από τους φύλακες να αντιληφθεί κάτι και ο Πέτρος

εμφανίζεται ελεύθερος στον τόπο που προσεύχονταν η Εκκλησία γι' αυτόν. Το μυστικό πανίσχυρο όπλο των Χριστιανών: η Προσευχή! Μας το αποκαλύπτουν οι Πράξεις των Αποστόλων: «Ενώ ὁ Πέτρος ἦταν στην φυλακή, **ἡ Ἐκκλησία προσευχόταν ἀδιάκοπα** στο Θεό γι' αυτόν» (βλ. Πράξ. 12:17).

<https://bit.ly/3rUxtjz>